

Съд: **Административен съд - Смолян** Делo №: **20177230700005**
Адрес: **Бул. България 16** Вид дело: **Административно**
№ на страната в спис. на лицата Дата: **01.03.2017**
за призоваване:

СЪОБЩЕНИЕ

До **Директора на РИОСВ**
/ адресат - трите имена на ФЛ, на едноличния търговец с фирмата му, наименование на ЮЛ /
като **Ответник**
/ процесуално качество на адресата - ищец, ответник, подпомагаща страна /

гр./с. **Смолян, ул. "Дичо Петров" №16**

/ точен адрес на адресата - посочен по делото / настоящ, постоянен на ФЛ, седалище, адрес на управление на ЕТ и ЮЛ /

Приложено, връчваме Ви препис от решение №86/28.02.2017г. по дело № 20177230700005, постановено от **Административен съд - Смолян**

..... отд., ... състав.

Решението подлежи на обжалване, както е посочено в него.

С писмена молба можете да заявите желание да ползвате правна помощ, при необходимост и право за това.

Забележка: Лица, чрез които не може да бъде връчено съобщението, съгласно чл. 46, ал.3 от ГПК:

/на срещна страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата /

На основание чл. 5 ал. 2 от Наредба №7/22.02.08г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по ГПК, на адресата са указани задълженията по чл. 40 и чл. 41 от ГПК, както и последиците от неизпълнението им.

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

Деловодител / Секретар :

Миглена Каймаканова

*получено - 01.03.17
срок молба - 16.03.17г.*

ГРАЖДАНСКИ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

Съдебен адресат

Чл. 40. (1) Страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) Когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици те трябва да бъдат предупредени от съда при връчване на първото съобщение.

Задължение за уведомяване

Чл. 41. (1) Страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) При неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици страната трябва да бъде предупредена от съда при връчване на първото съобщение.

Срок за въззивно обжалване

Чл. 259. (2) Срокът за въззивно обжалване се прекъсва с подаването на молба за правна помощ и не тече, докато молбата се разглежда.

(3) От влизането в сила на решението за отхвърляне на молбата по ал. 2 започва да тече нов срок, а в случай на уважаването ѝ новият срок започва да тече от връчването на първоинстанционното решение на назначения служебен адвокат.

(4) Подаването на следваща молба за правна помощ не спира и не прекъсва срока за въззивно обжалване.

Съдържание на въззивната жалба

Чл. 260. Жалбата съдържа: 1. името и адреса на страната, която я подава; 2. означение на обжалваното решение; 3. указание в какво се състои порочността на решението; 4. в какво се състои искането; 5. новооткритите и новооткритите факти, които жалбоподателят иска да се вземат предвид при решаването на делото от въззивната инстанция, и точно посочване на причините, които са му попречили да посочи новооткритите факти; 6. новите доказателства, които жалбоподателят иска да се съберат при разглеждане на делото във въззивната инстанция, и излагане на причините, които са му попречили да ги посочи или представи; 7. подпис на жалбоподателя.

Приложения към жалбата

Чл. 261. Към жалбата се прилагат: 1. преписи от нея и от приложенията ѝ според броя на лицата, които участват в делото като насрещна страна; 2. пълномощно, когато жалбата се подава от пълномощник; 3. новите писмени доказателства, посочени в жалбата; 4. документ за внесена такса.

Съдържание на касационната жалба

Чл. 284. (1) Жалбата трябва да съдържа: 1. името и адреса на страната, която я подава; 2. означение на обжалваното решение; 3. точно и мотивирано изложение на касационните основания; 4. в какво се състои искането; 5. подпис на жалбоподателя.

(2) Касационната жалба се приподписва от адвокат или юрисконсулт, освен когато жалбоподателят или неговият представител има юридическа правоспособност. Към жалбата се прилага пълномощно за приподписването или удостоверение за юридическа правоспособност.

(3) Към жалбата се прилагат:

1. изложение на основанията за допускане на касационно обжалване по чл. 280, ал. 1;

2. преписи от жалбата и от приложенията ѝ според броя на лицата, които участват в делото като насрещна страна;

3. пълномощно, когато жалбата се подава от пълномощник;

4. документ за внесена такса.

Предоставяне на правна помощ

Чл. 95. ГПК (1) Молбата за правна помощ се подава в писмена форма до съда, пред който делото е висящо.

ЗАКОН ЗА ПРАВНА ПОМОЩ

Чл. 5. Правна помощ се предоставя на физически лица на основанията, посочени в този и в други закони.

Чл. 23. (1) Системата за правна помощ по чл. 21, т. 3 обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита или представителство.

(2) Системата за правна помощ обхваща и случаите, когато заподозреният, обвиняемият, уличеният, подсъдимият или страната по наказателно, гражданско или административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това.

(4) По граждански и административни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Преценката си за това съдът формира, като вземе предвид:

1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние, удостоверено с декларация; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата заетост; 6. възрастта и 7. други констатирани обстоятелства.

РЕШЕНИЕ № 86

гр. Смолян, 28.02.2017 год.

ВИМЕТО НА НАРОДА

Смолянският административен съд в публичното заседание на тридесети януари, две хиляди и седемнадесета година в състав:

СЪДИЯ: Красимира Селенова

при секретаря Златка Пичурова и в присъствието на прокурора....., като разгледа докладваното от СЪДИЯТА СЕЛЕНОВА Адм.д. № 5 по описа за 2017 год. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следв. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди/ЗОДОВ/.

Образувано е по иск, предявен от Валентин Димитров Черпоков, с.Забърдо, общ.Чепеларе, подаден чрез пълномощник, адв. Пакулева против Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ гр.Смолян за присъждане на обезщетение в размер на 900 лева за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в направени разноски - платен адвокатски хонорар по АНД №98 г. по описа на Районен съд Чепеларе /ЧРС/ и КАНД №152/2016 г. на Смолянският административен съд /СмАС/. С Решението си по делото, ЧРС е отменил наказателно постановление № 12/30.06.2016 г. на Директора на РИОСВ гр.Смолян, като в производството пред СмАС е потвърдено решението на ЧРС. Сумата се претендира със законната лихва върху 900 лв. от датата на предявяване на иска до нейното окончателно изплащане.

В исковата молба се твърди, че с процесното Наказателно постановление на ищеца е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000 лева на основание чл.166, т.3 във вр.с чл.165, ал.1, във вр. с чл.14, ал.4 и чл.168 от ЗООС. Ищецът сочи, че в производството по НАХД № 98/2016 г. на РС - Чепеларе е ползвал услугите на адвокат, въз основа на договор за правна защита и съдействие № 0000021563 от 07.07.2016 г. и в съответствие с клаузите на този договор е платил адвокатско възнаграждение в размер на 450 лева в брой. Такава сума се твърди, че е заплатена като адвокатски хонорар и в производството пред касационната инстанция по договор за правна защита и съдействие № 0000021828 от 07.11.2016 г. Претендира обезщетение, като излага доводи, че в производството по отмяна на НП му е причинена имуществена вреда от 450 лева, представляващи разноски преди Районен съд и 450 лева пред Административен съд гр.Смолян. Соци да е налице причинна връзка от отмененото НП и увреждането, като

направените разноси съставляват имуществени вреди, които са пряка и непосредствена връзка с отменения акт. Моли за присъждане и разноси по делото. Ответникът Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/, гр.Смолян, чрез процесуалния си представител главен юрк. Граховски, в съдебно заседание оспорва предявения иск изцяло, както по основание, така и по размер, счита същия за неоснователен. Прави възражение за намаление по отношение на разноските в настоящото производство до размера на минималното възнаграждение за защита, съгласно Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Административен съд Смолян, като обсъди събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение № 97 от 06.10. 2016 г., постановено по АНД №98 г., по описа на Районен съд-Чепеларе, е отменено като незаконосъобразно наказателно постановление № 12/30.06.2016 г. на Директора на РИОСВ гр.Смолян. Видно от Решение №97/ 06.10.2016 г. на РС-Чепеларе, приложено по делото, ищецът е бил представляван от процесуален представител адв.Пакулева, която е приложила заверено копие от договор за правна помощ и съдействие № 0000021563 за изготвяне жалба по НП № 12/30.06.2016 г. на Директора на РИОСВ гр.Смолян и процесуално представителство пред ЧРС. Съгласно приложения договор на адв.Пакулева е договорено и платено в брой възнаграждение в размер на 450 лева. Решението на ЧРС е било обжалвано пред Смолянският административен съд, който с Решение №321 от 09.12.2016 г. е потвърдил решението на ЧРС. По делото е приложено процесното решение, от което е видно, че ищецът е представляван от процесуален представител, адв.Пакулева, за което е заплатено възнаграждение от 450 лева, предвид представеното и прието като доказателство, заверено копие на договор за правна защита и съдействие на л.15 от делото. При така установената фактическа обстановка и събраните по делото доказателства съдът прави следните правни изводи:

Относно допустимостта на иска:

Искът е с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ във вр. чл. 203 и следв. от АПК, предвид изложените фактически обстоятелства в исковата молба, че ищецът е неблагоприятно засегнат и е претърпял имуществени вреди, пряка и непосредствена последица от отменено по съдебен ред като незаконосъобразно наказателно постановление № 12/30.06.2016 г. издадено от Директора на РИОСВ гр.Смолян. Искът за обезщетение е предявен срещу надлежен ответник - органът, издал незаконосъобразното наказателно постановление и е допустим за разглеждане в производството пред Административен съд - Смолян по реда на глава XI от АПК, като предявен пред съда по седалището на ответника. В тази връзка съдът, за да се произнесе, съобрази и мотивите по т. 1 от ТП № 2 от 19 май 2015 г. по тълкувателно дело № 2/ 2014 г. по описа на ВКС, Общото събрание на

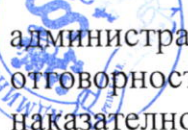
Гражданска колегия на ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС, задължително за съда на основание чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт, съгласно което исковете за вреди от отменени незаконосъобразни наказателни постановления, действия или бездействия по административно наказване, включително и такива за присъждане на разноските в процеса по обжалване, са с правно основание чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ и компетентен да ги разгледа е административният съд. Именно липсата на процесуална възможност за присъждане на разноски в производствата по ЗАНН е причината, изтъкната в тълкувателно постановление, за да се приеме, че исканията за обезщетяване на направени разноски в производството по обжалване на наказателните постановления са с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ и подлежат на разглеждане по същия ред.

Разгледана по същество, исквата претенция е основателна по следните съображения:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяване кумулативното наличие на визираните в разпоредбата предпоставки: незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган или негови длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, настъпване на вреди от тях и причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и вредоносния резултат. Съгласно разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ, отговорността на държавата по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ може да бъде ангажирана само за имуществените и неимуществените вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. При недоказване на която и да е от посочените предпоставки, обезщетение не се присъжда, като доказателствената тежест е за ищеца.

Съобразявайки мотивите на т. 1 от Тълкувателно постановление № 2/19.05.2015 г. Върховен касационен съд на Република България, Общо събрание на съдиите от Гражданска колегия на Върховен касационен съд и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, съдът приема, че издаването на наказателно постановление № 12/30.06.2016 г. от Директора на РИОСВ гр.Смолян е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административнонаказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност. В този смисъл наказателното постановление представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки, че поражда наказателноправни последици, то е правен резултат от санкционираща административна дейност. Предвид изложеното настоящият състав на съда намира за неоснователни доводите на ответника, че НП не е

16

административен акт, и с отмяната му не следва да бъде ангажирана отговорността на ответника по ЗОДОВ. По делото не е спорно, че посоченото наказателно постановление, с което е ангажирана отговорността на ищеца, е отменено като незаконосъобразно по съдебен ред от Районен съд - Чепеларе с решение, което е потвърдено от СМАС. С оглед изложеното, съдът намира за доказана първата от кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ – отменен като незаконосъобразен, административен акт - наказателно постановление.

Доказана е и втората предпоставка - настъпили имуществени вреди за ищеца. Установено е, че той е платил договорен хонорар на адвокат за процесуално представителство по АНД № 98/ 2016 г. по описа на Районен съд-Чепеларе и КАНД № 152/2016 г. на Административен съд-Смолян, като доказателство за това са копията, заверени по надлежния ред от договор за правна защита и съдействие № 0000021563 от 07.07.2016 г. и договор за правна защита и съдействие № 0000021828 от 07.11.2016г.

На следващо място, посочената имуществена вреда е в пряка причинно-следствена връзка с отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление, защото заплатеното от ищеца възнаграждение за адвокат е типична, нормално настъпваща и необходима последица от издаването на същото и защитата, която се е наложила срещу него. Независимо, че плащането на хонорара е за процесуално представителство, извършено въз основа на изрично пълномощно, налице е посочената по-горе пряка причинно-следствена връзка, тъй като единствената причина за упълномощаването е издаденото наказателно постановление, което именно е породило конституционното право на защита на ищеца, включително и чрез съдействие на защитник-адвокат - чл. 56 и чл. 122 от Конституцията на Република България. Ако не съществуваше незаконосъобразното НП, нямаше да се породи правото на защита на ищеца и интерес от обжалването, които той да упражни като упълномощи адвокат, който да го представлява в процеса, респективно да му плати хонорар за това. Представените договори по делото са за процесуално представителство по АНД № 98/2016 г. по описа на РС - Чепеларе, образувано по жалба на ищеца срещу наказателното постановление, отменено като незаконосъобразно от съда и за такова пред СМАС в производството, по което е потвърдено решението, оспорено от ответника. Ето защо самото наказателно постановление е необходимото условие за сключването на договора за правна защита и съдействие, за упълномощаването пред двете инстанции, за извършеното процесуално представителство, съответно за плащането на адвокатския хонорар и причиняването на вреди на ищеца.

Налице е пряка причинно-следствена връзка между отмененото наказателно постановление и нанесената вреда, доколкото заплатеното възнаграждение е пряка последица от съставянето и връчването на ищеца на

процесното наказателно постановление, с който му е наложено административно наказание, впоследствие оказало се незаконосъобразно.

По изложените съображения, Административен съд - Смолян намира, че са доказани всички предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника на основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ за обезщетяване на претърпените от ищеца имуществени вреди.

Ответникът по иска е направил възражение по чл. 78, ал.5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение по делата, по които ищецът е ангажирал адвокатска защита, като по този повод оспорва размера на иска от 900 лева и моли същия да бъде коригиран с оглед предвидените минимални размери. Съгласно визираната норма на ГПК, субсидиарно приложима по препращането с чл. 144 от АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, съдът, може по искане на насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер, съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Последният препраща към Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно която възнаграждението по административно дело за една инстанция, ако делото е с материален интерес се определя по чл. 8, ал.1, т.2. В конкретния случай делото е с материален интерес в размер на 2000 лв., колкото е стойността на глобата, т.е. до 5000,00 лв., поради което съгласно чл. 8, ал.1, т.1 от Наредбата, минималният размер на адвокатското възнаграждение е 300,00 лв. плюс 7% за горницата над 1000 лева. Видно от представеното по делото пълномощно, ищецът е заплатил на адв. Пакулева, сумата 450 лв. за представителство пред Смолянският административен съд. В тази връзка възражението на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар е основателно и размера на обезщетението следва да се определи на 370 лева за имуществени вреди от заплатено възнаграждение за процесуално представителство пред Смолянският административен съд.

Предвид възражението на процесуалния представител на ответника, че размера на адвокатското възнаграждение е завишен и в двете инстанции, съдът намира, че размера на иска за причинените му вреди от направените разноски пред Чепеларски районен съд следва да бъде съобразен с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно сочената разпоредба за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнаграждението е в размер на 300 леви плюс 7% за горницата от 1000 лева, при което като се има предвид, че интересът е стойността на глобата в размер на 2000 лева, то минималният размер на адвокатското възнаграждение е в случая е определен в размер на 370 лева, като платената в брой сума надвишава предвидения минимум.

Според §2а от ДР на Наредба № 1/09.07.2004 г., за нерегистрираните по ЗДДС адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в

18

тях ДДС, а за регистрираните дължимият ДДС се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на ЗДДС и като се има предвид, че адв. Пакулева не е регистрирана по ДДС, то съгласно предвидения минимум, размера на възнаграждението и за двете инстанции следва да се определи към 740 лева.

При това положение и с оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото и извършените процесуални действия, настоящият състав на съда намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение от 900 лева е прекомерно, поради което и следващото се обезщетение следва да бъде съобразено с минимално предвидения размер, определен по реда на Наредба № 1/09.07.2004 г., на 740 лв.

С оглед изхода на делото и на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, в полза на ищеца следва да бъде присъдена сумата в размер на 310 лева, представляваща направените разноски в това производство, в това число платена държавна такса в размер на 10 лева и платено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева.

Водим от горното и на основание чл. 204, ал.1 АПК във вр. с чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд - Смолян

РЕШИ:

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ гр.Смолян да заплати на Валентин Димитров Черпоков, с.Забърдо, общ.Чепеларе обезщетение в размер на 740 лева за причинени на ищеца имуществени вреди в резултат от незаконосъобразно наказателно постановление 12/30.06.2016 г. на Директора на РИОСВ гр. Смолян изразяващи се в заплатени съдебни разноски за адвокатско възнаграждение в съдебното производство по обжалване на наказателното постановление, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 22.12.2016 г. до окончателното й заплащане, както и разноски в настоящата инстанция в размер на 310 лева

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 - дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
гр. СМОЛЯН
ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

